

Michał Siedlecki (ur. 8 września 1873 roku w Krakowie, zm. 11 stycznia 1940 roku w Sachsenhausen) – polski zoolog. Ukończył Gimnazjum św. Jacka w Krakowie, następnie studiował zoologię w Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, Instytucie Zoologicznym w Berlinie, Collège de France i Instytucie Pasteura Uniwersytetu w Paryżu. Zdobywał kolejne stopnie naukowe w dziedzinie nauk zoologicznych. Od 1912 roku pełnił funkcję kierownika Katedry Zoologii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Po odzyskaniu niepodległości opuścił Kraków, by w latach 1919-21 piastować funkcję rektora Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie. Angażował się w różne przedsięwzięcia związane z biologią mórz i oceanów. W 1921 roku był współinicjatorem powstania Morskiego Laboratorium Rybackiego na Helu, a w 1931 roku – Stacji Badania Wędrówek Ptaków w Warszawie. Reprezentował Polskę w Międzynarodowej Radzie Badań Morza w Kopenhadze oraz Międzynarodowym Biurze Ochrony Przyrody w Brukseli. Piastował szereg funkcji publicznych, inicjował badania z zakresu biologii morza i tworzenia regulacji przyrodniczych i prawnych dotyczących rybołówstwa morskiego. Walczył o objęcie ochroną rzadkich zwierząt, m.in. żubra, wielorybów, jasiostra i wielu gatunków ptaków. Działał w zakresie ochrony przyrody, prowadził także studia związane z etiologią malarii i kiły. Po rozpoczęciu okupacji niemieckiej aresztowany 6 listopada 1939 roku w ramach akcji Sonderaktion Krakau. Zmarł 11 stycznia 1940 roku w obozie Sachsenhausen na zapalenie płuc. Urnę z prochami Michała Siedleckiego złożono na Cmentarzu Rakowickim.